

տէ էլեկվմ սէրկիլէ թէպտիլ իթ.

(844-4)

Այդից, իւրաքանչիւր տարի, թրապի-
ցան, Մուսուլի, Երզրու, Գոնեա, Սի-
վա, Հալեպ, Էնգաբ, Աւստա, Գի-
թի, Տիւրքի, Տիւրքի, Տիւրքի, Տիւրքի,
յիւ պէրքէմայ օրաւորը՝ մազաւը
սամիթ Սասարէթէն մազաւը օրաւոր
օրան ֆի 8 յիւսան սենէ 312 թա-
րիսիւթէն կրաքանակէն տէն միւս-
թէսան օրաւորը արը։

ԵՐԱՊԻՍԷ

ԵՐԱՊԻՍԷ ԵՐԱՊԻՍԷ ԵՐԱՊԻՍԷ

Երբեք չենք տեսներ իրարմէն
կրնան դի-
մել մալ թէ՛ քանի չափանքի է վեր
դառն «Սոսակցութիւններ» ուղղակի
կամ անուղղակի կրկնող իւր շարժի-
քնային խնդիրներ, որք կրնա՞ն, հա-
ւասարէ հետ օտան թէ՛ հետաւն վերա-
բերութիւնն ար ունին։

Այս մասին կախաւ ներդրութիւնը
կը խնդրմ ընթերցողին, ոչ միայն վառ-
կը միտ միւսնային խնդրին, չորք դառ-
նալով, միտքներն հետեւաբար եւ ան-
համ զրկան համապատ և կրնամ ներ-
կայացողը ըլլալ իր ճաշակները, այլ
անհամար վառն զի այս տեսակ յոյ-
նապետներն են որ ամենից աւելի ձանձ-
րացողն համարուած են մեր մէջ։ Ա-
սոր պատճառով ինչպէս խիստ հե-
ռուներ կրնայ ամենի զմեզ, ուստի եւ
չենք ուզեր մեր բարեգործն մէջ աղբը-
քած այլ անպիտան վառները մեզ
հետ միասին պարտաւոր օտարը ընթեր-
ցողը։ Ու կը փութանք մէկ երկու կար-
ծիքներ յայտնել կենդանական բարեգոր-
ծական խնդիրն ամենի, որ պարտե-
րար կը զբաղեն մեր մտածելը։

Եկեղեցական բարեգործութիւնը
ընդհանրապէս կրկնողը բարեգործն այն
ամէն աւելորդ ծէսերու կամ արար-
արարներ, որք անոնց հաւատքի հիմ-
քով ըլլալով, մ' զիմ ինչպէս, եկամ ը-
նտը են մեր կենդանայ շարժական
նորն, եւ որք եթէ հաւատք չապան կե-
տան ըլլալ կը կարծուին ռամիկ օտար-
վերջանալ կոտորած, ընդհանրական խա-
լանալ եւ ուշադիր բարեգործի դիմուն
թէ՛ զանազան զարեւու մէջ, զանազան
աղբերութիւններու ամէկ մասն են ա-
սանք մեր կենդանային մէջ։ Կենսաւար-
այլ կարգի աւելորդ ծիսակատարու-
թեանց բարեգործութիւնն օգուտ միայն կրնայ
պատճառել։ Այսպէս օրինակի համար կը
լինի մեր ամենի մը քանի մայր տառը
«Եւ զատուցիւն բարեգործութեանց միմե-
կուր Արեւելի մէջ իրեւ իմաստէ
զուրկ բան մը, ուրիշներ Արեւելի մէջ Մա-
նայ մէջ, «մեղա» ինչպէս բարձու-
մը կամ բարեփոխումը, պատարագի ար-
արարութեան կարեւորութիւնը, եւ կամ եւ-
թե ինչպէս ինչպէս ինչպէս վիճակն այն
հաւատարմի եւ աղբիքներուն աշխարհ

